

Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum 2013

El “Camí de la Llum” és un itinerari sonor per diferents llocs emblemàtics de la Manresa del s. XIV, creat pels alumnes de l’aula d’acollida de 5è Curs de l’Escola Pare Algué, que explica la història de la construcció de la Sèquia i vol esdevenir una eina educativa i social de la Festa de la Misteriosa Llum. Fent-lo, sentirem les veus dels personatges protagonistes d’aquells fets.

(Per més informació, consulteu la pàgina del projecte: <http://bit.ly/ImuMun>)

- Responsables del projecte: Dolors Cabot, mestra tutora de l’aula d’acollida de l’Escola Pare Algué, i Toni Casserres, assessor de llengua, interculturalitat i cohesió social (LIC) dels Serveis Educatius del Departament d’Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.
- Per la imatge de Manresa, 1375: Dibuix: Daniel Hernández Masegú
- Assessorament històric: Raquel Valdenebro
- Edició: Regió 7 i Ajuntament de Manresa

**Col·lecció “Pregons institucionals”
Número 29, febrer de 2013**

Edita: Ajuntament de Manresa

Impressió i maquetació: Inom SA

Agraïments: Associació La Misteriosa Llum

Dipòsit legal: B-31.779-1991

El pregó

Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum a càrrec dels alumnes de 5è de primària de l'escola Bages, i els alumnes de 6è de primària de les escoles La Muntanya del Drac i Vedruna Manresa.

15 de febrer de 2013

Pregonera: Il·lustríssim Sr. Alcalde, Excel·lentíssima Corporació Municipal, Digníssimes Autoritats, Presidenta de l'Associació de la Misteriosa Llum, President d'Òmnium Cultural del Bages, Senyores i Senyors.

Un altre any celebrem l'arribada de l'aigua i La Llum a Manresa. Miracle? En tot cas els esdeveniments d'aquell 21 de febrer de 1345 aconseguen que la nostra ciutat s'uneixi, participi i una vegada més es faci conscient del que és gràcies a l'esforç, la tenacitat i el treball ben fet d'aquells que salvaren tots els obstacles per fer de Manresa el que és...

Uff! Quin rotllo! Com m'agradaria parlar amb tots plegats: el rei Pere III, l'arquitecte, el bisbe, els consellers, manresans i el prior i explicar-los com és ara Manresa...

Rei: M'heu cridat. M'ha semblat sentir el meu nom...

Tots els personatges: I el meu, i el meu ...

Públic: Oh!

Pregonera: Sí, majestat. I vos sou el rei Pere III, el del passeig?

Rei: Encara recordo l'any 1345, quan els manresans vàreu demanar la meva ajuda. Vaig creure en vosaltres i amb la meva autoritat ben administrada us vaig ajudar a aconseguir el que volíeu.

Públic: Visca el Rei!

Pregonera: I us estem molt agraïts per ajudar-nos a fer possible la construcció de la Sèquia. Des de llavors mai ens ha faltat aigua.

Arquitecte: Parleu del canal que jo, Guillem Catà, vaig dissenyar? Com està després de tants anys?

Pregonera: El cuidem molt. Hi hem construït un llac al final, el Parc de l'Agulla. És una gran reserva d'aigua, amb un entorn preciós on podem anar a passejar, jugar, anar en bicicleta i, a vegades, fins i tot a cavall.

Hauríeu de venir a fer la "Transèquia", un esdeveniment on participen grans i petits. Arquitecte: Veig que els meus estudis i càlculs van ser correctes. La feina ben feta no té preu!

Públic: Oi tant!

Conseller: Nosaltres, els consellers de la ciutat, ens vam esforçar per aconseguir els mitjans per fer possible aquesta gran obra. I ara, els vostres consellers, què fan?

Pregonera: Nosaltres tenim alcalde i regidors. També s'estimen molt la ciutat, però tampoc ho tenen fàcil, aquesta crisi els dóna força maldecaps. Però no els falta esforç, constància i imaginació!

Prior: Jo, prior del Carme, no m'ho vaig passar gens bé. Ens van tancar totes les esglésies! Però Déu ens va enviar la llum miraculosa que tot ho va canviar. S'ha de tenir fe i ajudar els altres!

Pregonera: Ara també hi ha gent molt necessitada però som solidaris, col·laborem amb Càritas, Creu Roja i ONGs com el Banc dels aliments.

Manresana: Jo, manresana pobra de l'època, vaig passar molta misèria! Era molt trist! Quina sequera! Els camps secs, les fonts sense ni una gota d'aigua... Res per menjar ni beure!

Públic: Pobra gent!

Manresana: Tot i així no vam defallir. La unitat d'un poble és molt poderosa!

Pregonera: No ho dubtem! I us estem molt agraïts per portar l'aigua a la ciutat. Nosaltres també sabem que units tenim molta força i que hem de treballar per fer un món millor.

Bisbe: Jo, bisbe de Vic, que difícil us ho vaig posar! L'orgull i la ignorància no em deixaven veure més enllà del meu nas. I que equivocat que estava! Ai si pogués tornar

enrere! Quantes coses faria diferents! Sort que el meu successor va aconseguir la concòrdia amb la ciutat de Manresa.

Pregonera: Diuen que rectificar és de savis! I que no hi ha mal que cent anys duri!
Quantes dites que saben els savis!

Ara nosaltres fem festa grossa el 21 de febrer per recordar els fets del 1345, la llum miraculosa que va permetre acabar de construir la Sèquia que encara ara ens porta l'aigua fins a la ciutat. És per això que a totes i tots, autoritats, nens i nenes, manresans, veïns i públic en general, us convidem a participar en els actes de la Festa de la Llum de l'any 2013! Visca la festa de la misteriosa Llum!

Públic: Visca!

Els pregoners

Han elaborat aquest pregó els alumnes de 5è de primària de l'escola Bages, i els alumnes de 6è de primària de les escoles Muntanya del Drac i Vedruna Manresa, i acompanyen la interpretació dels *Goigs de la Llum* amb flautes de bec i instruments de percussió.

Goigs de la Misteriosa Llum

A-que-lla Llum res-plen - dent, tan gen-til, tan cla - ra i
pu-ra, la Tri-ni-tat ens fi - gu-ra Mis-te - ri tan ex - cel - lent.
Per l'ai-gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat,
en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat;
set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra
fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent.

Versió: Miquel Blanch

*Aquella Llum resplendent,
tant gentil, tant clara i pura,
la Trinitat ens figura
Misteri tant excel.lent.*

I

Per l'aigua que passava
per les terres del Bisbat,
en gran entredit estava
aquesta noble Ciutat;
set anys contínuament
durà semblant desventura
fins que arribà la cura
de mà de l'Omnipotent.

Aquella Llum resplendent,...

II

Poc abans que fou migdia
sent el temps clar i serè,
veren la Llum que venia
per rescat de nostre bé:
de Montserrat certament
partí tan alta ventura
perquè la Verge procura
sempre el bé de la gent.

Aquella Llum resplendent,...

III

Estant la gent impensada
de un cas tant singular,
la Llum Santa i delicada
al Carme s'en va entrar;
tots hi anaven corrent,
a ciutat ningú s'atura,
veren la Llum en l'altura
de la clau més preeminent.

Aquella Llum resplendent,...

IV

Una part en gran claror
entrà dins la Trinitat,
l'altre a Sant Salvador

de consemblant igualtat;
l'altre sens fer moviment,
en la clau restà segura;
de sobres de gran, dolçura
plorava la demés gent.

Aquella Llum resplendent,...

V

Les campanes repicaven
sens que ningú les tocàs,
els frares a Déu lloaven
per tant extremissim cas;
aleshores en continent,
la Llum de nostra ventura
isqué dalt per l'obertura,
restant el poble content.

Aquella Llum resplendent,...

VI

El Bisbe, que visitava
en Sant-Ponç prop Sampedor,
el gran entredit alçava,
oïnt el cas amb fervor;
plorant molt amargament
de genolls en terra dura,
diu: jo no vull més rotura
amb mon poble ni ma gent.

Aquella Llum resplendent,....

VII

La distinció que féu
és mirall molt vertader,
tres persones i un sol Déu,
un ser, voler i poder;
Oh encobert ornament!
distinció i juntura!
Oh difícil tancadura!
Oh profundo fonament!

Aquella Llum resplendent,...

